

[Hans Thyge Jacobsen.]

sin Tid afgør med hinanden, navnlig maa-ske efter Konference med den højtærede Finansminister.

Det eneste, jeg vil sige, er, at jeg beklager, at man — og det gælder navnlig den højtærede Finansminister —, gentagne Gange har kædet Forslaget om en Forhøjelse af Formuebeskatningen sammen med Forslaget om en Forhøjelse af de sociale Ydelser, thi det maa den højtærede Finansminister og den højtærede Regering vide, at her rokker man os ikke en Tomme. Efter min og mit Partis Opfattelse er Formuebeskatningen af en saadan Karakter rent samfundøkonomisk og rent folkeligt, at den meget hellere burde bortfalde i Dag end i Morgen. Og naar vi har en saadan Mening, kan man nok forstaa, at man ikke faar os med til nogen som helst Forhøjelse paa dette Punkt. Derfor vilde jeg ønske, at man i den videre Diskussion kunde komme bort fra at knytte dette Beløb, som til sin Tid vil udkræves, til nogen bestemt Beskatningsform. Derved tror jeg, at man kun kan komme til at lægge Sagen Hindringer i Vejen. Naar vi er færdige med selve Sagens Behandling, lad os saa møde til en afsluttende Drøftelse af det økonomiske, det er ikke det, som nu skal optage os først og fremmest. Nej, vi skal først og fremmest søge at komme ind i et loyalt Samarbejde, saaledes som jeg her har gjort mig til Talsmand for det, og som jeg har givet Udtryk for at vi fra vor Side gerne vil gaa ind i. Jeg tror ogsaa, at man fra alle Sider gerne vil være med til et saadant Samarbejde, og jeg haaber, at vi ved et saadant virkelig vil kunne naa til et Fremskridt, som ikke blot er et Fremskridt i Omfang, men ogsaa et Fremskridt ude i det virkelige Liv for vort Land og for vort Samfund i alle dets Led og Dele paa dette meget betydningsfulde, men ogsaa meget ømfindtlige Lovgivningsomraade.

Holdgaard: En hel Del af de ærede foregaaende Talere har jo udtalt, at det foreliggende Folkeforsikringslovforslag har været omtalt saa udførligt i Fjor, at der ikke var Grund til at tale ret meget om det nu. Heri er jeg i Grunden enig, men det er gaaet her som saa ofte før, at selv om man har haft en god Hensigt, er det ikke altid, man har fulgt denne. Der er jo nemlig mange, som til Trods for, at de har udtalt sig saaledes, ligegodt har talt i Timevis. Jeg skal sørge for at fatte mig ganske kort, idet jeg i det store og hele kan henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte i Fjor paa mit Partis

Vegne, og som findes i Folketingstidende Sp. 4170—4186 og Sp. 4307—4312. Jeg ønsker kun her at understrege nogle af de Udtalelser, der vedrører Hovedprincipperne i Lovforslaget, og der er da ogsaa, synes det mig, den særlige Grund til i Aar ikke helt at undlade at sige noget derom, at Venstre har faaet en ny Ordfører i dette Spørgsmaal, idet det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen er blevet ombyttet med det ærede Medlem Hr. Krag, og ham har det jo nogen større Interesse at drøfte Spørgsmaalet med, da han har større Forudsætninger for at forstaa Rækkevidden af Lovforslaget.

Formaalet med Folkeforsikringslovforslaget er jo blevet fremhævet saa tidt. Det bestaar bl. a. deri, at man samler de 3 Love: Sygekasselov, Aldersrentelov og Invalideforsikringslov i een Lov, og det hilser mit Parti og jeg med Tilfredshed. Vi tror, det er rigtigt, at man tilstræber Forenkling og søger at sammenfatte saa mange Love som muligt for derved at gøre det hele mere overskueligt for de Mennesker, der skal have med det at gøre, og vi vil gerne yde vort Bidrag til, at dette Formaal kan blive opfyldt. At et saadant Lovforslag, selv om det samtidig søger at gøre Tilværelsen lysere for de syge, Invaliderne og de gamle, vilde møde en vis Modstand og Vrangvillie her i Folketinget, maatte man jo paa Forhaand være klar over; vi kender jo hinanden saa godt herinde, at vi til en vis Grad kender de forskellige Partiers Synspunkter. Men jeg er enig i de Betragtninger, der tidligere er blevet fremført, at dette Formaal naar man ikke uden økonomiske Ofre. Men der er, som sagt, altid og vil vel altid være nogen, der vil varetage de velhavendes Interesser. Jeg hørte med Interesse paa den ærede sidste Taler, det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, som forsikrede højt og dyrt i Midten af sin Tale, at hver Gang han talte her om disse Forhold, varetog han ikke alene de velhavendes, men alle Skatteborgernes Interesser. Men det ærede Medlem kom jo for Skade i Slutningen af sin Tale at give Udtryk for det modsatte, idet han nemlig sagde, at han beklagede og vilde modsætte sig det Forslag om Ophævelse af Skattelettelsen for de største Formueejere, som man fra Regeringens Side havde knyttet til Socialreformen, og derigennem gav han jo Udtryk for, at han staaer som Varetager af disse Folks Interesser, som har det bedst. (*Fraenkel:* Det er det ærede Medlem, der roder forskellige Ting sammen). Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Fraenkel, at det var det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsens Udtalelse, jeg svarede paa. Det